

Sygn. akt V Kz 585/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Katarzyny Klimczak

po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika E. L.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 26 maja 2017 r. w sprawie sygn. akt VI Kp 213/17

w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości miejscowej i przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość miejscową do rozpoznania zażalenia wniesionego przez pełnomocnika E. L. na postanowienie Prokuratora Rejonowego Ł. z dnia 31 marca 2017 r. o umorzeniu śledztwa.

Postępowanie dotyczyło sprawy przyjęcia w nieustalonym okresie czasu w (...) przez policjantów Komendy Powiatowej w (...) lub prokuratorów Prokuratury Rejonowej (...), w związku z pełnieniem przez nich funkcji publicznych, korzyści majątkowej lub osobistej lub jej obietnicy w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, polegające na nierzetelnym prowadzeniu postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku drogowego, w którym śmierć poniósł R. L. tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k. oraz utrudniania i udaremniania (...) (...) przez policjantów Komendy Powiatowej w (...) lub prokuratorów Prokuratury Rejonowej (...) postępowania karnego przez zaniechanie czynności zmierzających do wyjaśnienia przyczyn wypadku drogowego, w którym śmierć poniósł R. L., czym pomogli sprawcy przestępstwa uniknąć odpowiedzialności karnej, tj. o czyn z art. 239 § 1 k.k. Wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono śledztwo umorzono.

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, w związku z wniesieniem przez pełnomocnika pokrzywdzonej zażalenia na wyżej wymienione postanowienie, przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie, uznając, że jest on właściwy do rozpoznania zażalenia zgodnie z dyspozycją przepisu art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.p.k. i art. 465 § 2 k.p.k.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyła zażaleniem pełnomocnik E. L. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na jego treść, a mianowicie art. 32 k.p.k., poprzez niezastosowanie normy wynikającej z tego artykułu, w sytuacji gdy z akt prowadzonej sprawy nie można wywnioskować jakie było miejsce ewentualnego popełnienia przestępstwa, a tym samym brak jest podstaw do zastosowania normy wynikającej z art. 31 k.p.k.

W konkluzji zażalenia pełnomocnik pokrzywdzonej wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonej nie było zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 § 2 k.k. czyn zabroniony uważa się za popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany, albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił lub według zamiary sprawcy miał nastąpić.

Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że ewentualne czyny, których dotyczy zażalenie pokrzywdzonej, dotyczą funkcjonariuszy Policji pełniących służbę w Komendzie Powiatowej Policji w(...) oraz prokuratorów Prokuratury Rejonowej (...), przy czym w tej samej miejscowości prowadzone było postępowanie dotyczące wypadku drogowego, który również miał miejsce w obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Bełchatowie.

Nie ulega wątpliwości, że czyny zabronione, których popełnienie pokrzywdzona zarzuca funkcjonariuszom Policji oraz prokuratorom, jeśli okazałyby się prawdziwe, skutkowałyby nienależytym przeprowadzeniem postępowania na obszarze właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Bełchatowie.

Tym samym, w świetle dyspozycji przepisu art. 31 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 2 k.p.k., sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa jest sąd, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy, a zatem Sąd Rejonowy w Bełchatowie.

Nie był jednocześnie zasadny zarzut zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej odnoszący się do niezastosowania przez Sąd Rejonowy normy z art. 32 § 1 k.p.k. Kryteria pomocnicze służące ustaleniu właściwości miejscowej wskazane w tym przepisie mają bowiem zastosowanie dopiero wówczas, gdy nie można ustalić miejsca popełnienia przestępstwa według reguł wskazanych w przepisie art. 31 k.p.k. w zw. z art. 6 § 2 k.k., zaś w przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodziła.

Mając na uwadze powyższe, uznając że zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi było trafne, zaś zarzuty zawarte w zażaleniu pełnomocnika pokrzywdzonej niezasadne należało orzec jak w sentencji.